

vil faa nogen praktisk Betydning for Arbejdsløshedskasserne. Naar det ærede Medlem skiltes med et Beløb paa over 4 Mill. Kr. som eventuelt Tilskud fra Landdistrikterne, bliver det lige saa mange Fugle paa Taget, det ved det ærede Medlem godt, thi der er jo ikke mange Arbejdsløshedskasser i Landdistrikterne, det er kun en Skueret, som stilles frem. Det ærede Medlems Ændringsforslag med dertil hørende Statistik er for mig en Sværm Fugle, 8 Millioner Fugle, paa Taget, men sandelig ikke een i Haanden, og navnlig naar Mindretallet vil gøre Statstilskuddet afhængigt af Kommunitilskuddet, forsvinder for mig enhver Betydning ved det af Mindretallet stillede Forslag. Det ærede Medlems Fremgangsmaade vil dernæst fuldkommen revoltere Grundlaget for Arbejdsløshedskasserne. Nu er Forholdet det, at Arbejdsløshedskasserne for hele Landet kan deles paa langs efter Faget, men Mindretallets Projekt vil, hvis det virkelig bringes til Udførelse, skille Arbejdsløshedskasserne kommunevis, idet det er Hensigten, at Kommunen skal have direkte Indseende med Arbejdsløshedskasserne og eventuelt kunne ændre Arbejdsløshedskassernes Vedtægter. Det bliver et Virvar, endnu værre end efter Indtægtsgrænsen, betydelig værre. Jeg synes derfor ikke, det ærede Medlem burde fremsætte et saadant Forslag, og jeg kan paa ingen Maade tilraade at stemme derfor, da det efter min Mening vil ødelægge alt og bringe det hele ind i et Spor, der aldeles ikke er farbart.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds talte i bekymrede Vendinger om den Stilling, Arbejdernes Repræsentanter, som han sagde, havde indtaget til Spørgsmaalet. Jeg glæder mig selvfølgelig over enhver Medfølelse fra den Kant, navnlig naar jeg kan antage, den er saa alvorlig ment som i dette Tilfælde. Det kan kun glæde mig, at man følger vor Færd og med Omhu vaager over, at vi ikke skal komme til at skade Arbejderne; jeg er kun ikke vis paa, at den vil blive os til Del overalt, hvor vi træder frem paa Arbejdernes Vegne; men, som sagt, det er godt, at den er kommet til Orde her. Jeg kan dog ikke følge det ærede Medlem saa vidt, som han gik i sin Bekymring. Det ærede Medlem sagde, at han for saa vidt kunde billige en Opportunisme, som alle Veje var gode, naar de blot førte til Rom, men det ærede Medlem mente, at vi med vore Forslag ikke var kommet Sonden for Alperne.

Jeg tror, at det ærede Medlem kan være ganske rolig for saa vidt; vi kommer nok et lille Stykke Syd for Alperne med dette Lovforslags Fremme, ikke fordi jeg mener, at det er, som det skulde være, heller ikke, fordi jeg finder, at vi maa være tilfredse dermed, paa ingen Maade; men det, der for mig har været det væsentlige — og deri kan det ærede Medlem have nogen Ret — er, at Indtægtsgrænserne er fjernede, og at derved Muligheden for, at Kasserne kan arbejde videre paa det gældende Grundlag, er bevaret. Det er for mig meget væsentligt, og jeg kan berolige det ærede Medlem med, at vort Standpunkt i Udvalget angaaende Arbejdsløshedskasserne paa ingen Maade har været dikteret af storpolitiske Hensyn. Ikke paa nogen Maade. Vi har taget Sagen, som den forelaa, og jeg har erklæret her, ligesom tidligere i lignende Tilfælde, at i saa Henseende har jeg ikke Gnist af Principper, det ærede Medlem skal ikke være bange for, at socialdemokratiske Principper har lidt noget som helst Skaar ved den Stilling, vi har indtaget i Udvalget.

Det ærede Medlem (Schovelin) sagde, at jeg havde ladet store Spørgsmaal ligge, og at det Hjertebarn, der stod ham saa nær, Arbejdsanvisningen, var ganske upaaagtet, og han tog saa det Udtryk, som Ordføreren for Arbejdsanvisningsudvalget har brugt i Betænkningen om Mand og Kone, op og sagde derom forskellige morsomme Ting. Jeg anerkender imidlertid ikke dette Udtrykss Berettigelse. Jeg anerkender ikke, at Forholdet mellem Arbejdsanvisningen i den Forstand, hvori det ærede Medlem vil tage Ordet, og Arbejdsløshedskasserne er som Forholdet mellem Mand og Kone. Nej, saavel Arbejdsløshedsunderstøttelsen som Arbejdsanvisningen maa efterhaanden vikle sig ud af det Svøb, hvori de har ligget, vokse sig større og større og nærme sig hinanden; Tidspunktet dertil er endnu ikke kommet. Naar det ærede Medlem i sit Ændringsforslag Nr. 12 foreslaar, at en anerkendt Arbejdsløshedskasse kun maa yde Understøttelse, naar det arbejdsløse Medlem hver Uge har præsteret dateret Bevis fra et kommunalt Arbejdsanvisningskontor i dets Distrikt for, at det ikke har kunnet anvise vedkommende et passende Arbejde, eller Bevis for, hvilket ikke modtaget Arbejde det har anvist ham, synes det mig at tyde paa — selv om der til Ændringsforslaget er knyttet et vist Forbehold om, at der skal være oprettet Arbejdsanvisningskontorer over hele Landet —, at det ærede